ANUL XII. — No. 1885. ✤ 4 PAGINI 3 LEI Miercuri 27 Noembrie 1935

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . . „ 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari . „ 2000
Un număr vechiu . . . . . „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2, — BUCUREŞTI
Fondatori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Director: AL. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF
TELEFON: Direcţia 3.26.60. Administraţia 3.26.60. Redacţia şi provincia 3.26.69.

BIBLIOTECA CENTRALĂ A ASOCIAŢIUNII STBIU

Cu ce nu se ocupă Uniunea...

E ridicolă şi periculoasă situaţia în care ne poate aşeza o eventuală şi foarte probabilă neparticipare a României la olympiada tuturor sporturilor dela Garmisch Partenkirchen şi dela Berlin. Şi am examinat perspectivele acestei situaţii destul de clar şi de larg pentru a nu reveni.

Iar dacă revenim totuşi, e pentru a face o simplă observaţie.

In timp ce toate ţările, mari şi mici, bogate şi sărace, se află în febra preparativelor pentru participarea la Olympiadă, oficialitatea noastră este preocupată, total şi definitiv, de mărunte şi stupide intrigi.

Invăţasem să vedem în membrii «Uniunei» oameni al căror cuvânt se pronunţă rar, dar hotărât, definitiv. Invăţasem să apreciem în «Uniune» un for care veghiază la păstrarea unei neştirbite moralităţi sportului româneso. Invăţasem, în sfârşit, să admirăm în «Uniune» acel comitet plasat deasupra oricărei tesături de cabală şi a cărui intervenţie este decisivă acolo unde federaţiile nu pot ajunge. In sbuciumul sporturilor minore, bunăoară. Sau mai ales când este vorba de participarea la Olympiadă.

Dealtfel, pentrucă am atins această problemă atât de actuală astăzi, se cuvine — pentru marele public — precizarea că participarea la olympiadă o îngrijeşte în primă instanţă Uniunea. Este poate singurul domeniu în care principiul autonomiei federaţiilor dispare şi unde nici nu şi-ar avea rostul, de înscrierea şi participarea la această importantă manifestare sportivă trebuind să îngrijească Uniunea, ca un for care sintetizează sportul unei ţări independent de genul lui.

«Uniunea» nu arată însă prin nimic că se interesează de evenimentul care va magnetiza peste o lună atenţia sportivă a întregului mapamond. Se lasă în schimb preocupată de o intrigă inabil ţesută şi subred susţinută.

Se încurcă într'o chestiune în care însăşi prestigiul ei este ştirbit de vreme ce justiţia îi spune că a procedat greşit şi cu multă uşurinţă şi o obligă să-şi recunoască greşala.

Este, desigur, obligaţia Uniunei să intervină acolo unde constată sau are convingerea că va constata abateri dela principiile morale care trebue să conducă federaţiile ce tutelează.

Şi această obligaţie Uniunea şi-a satisfăcut-o printr'o anchetă recentă şi riguroasă care a edificat-o asupra netemeiniciei intrigei.

«Uniunea» regretă poate că a eşit din actualitate, dar închide chestia. O redeschide însă de îndată ce intriga iese din nou la iveală.

Bizară revenire care nu poate fi explicată decât de dorinţa legitimă a membrilor forului suprem de a-şi găsi o ocupaţie.

Cu atât mai bizară cu cât acest dor de lucru putea fi cu folos plasat în preocupări privind o chestiune de mare actualitate şi de incontestabil interes general sportiv, aceia a Olympiadei.

Pe noi nu ne interesează însă Olympiada. Uniunea n'a avut timp să studieze această chestiune. A fost trecută pe plan secundar. In preajma Olympiadei, marii noştri sportivi vor constata desigur că România nu ia parte la cea mai mare sărbătoare sportivă din lume, că e trist, că e dezolant. Şi vor răspunde, necăjiţi:

— Nu au fost bani. Nu avem concurs..

Cine cunoaşte însă treburile pe la noi, cine ştie că dacă se împinge puţin merge bine, nu va sta un moment la îndoială pentru a acuza pe cine merită.

Mai e însă timp. Foarte puţin timp. Dar suficient pentru a se putea repara. Uniunea, care are datoria să se ocupe de această chestiune mai presus de toate, trebue să se sbată, trebue să găsească mijloacele pentru ca România să nu lipsească de acolo unde vor fi toţii. Dela cei mari până la vecinii noştri balcanici.

C. Demetriade

Creiarea societăţilor sportive pe facultăţi

iată un mijloc practic pentru realizarea unei educaţii fizice şi sportive în învăţământul superior

Interesantele declaraţii ale unui tânăr profesor universitar

Problema introducerii educaţiei fizice în Universitate, a devenit o chestiune la ordinea zilei.

In fond, iniţiativa nu este nouă căci fostul rector d. prof. N. Iorga a căutat s'o realizeze încă de acum câtiva ani, dar după cum se ştie a fost o simplă intenţie şi atâta tot.

O PROBLEMA MULT PREA VASTA PENTRU A PUTEA FI REALIZATA

Iniţiativa luată acum patru sau cinci ani de profesorul N. Iorga nu a reuşit, pentrucă trebue să recunoaştem, ea depăşea cu mult posibilităţile de realizare.

Ca să se gândească cineva că se putea înfăptui educaţia fizică obligatorie şi regulată în universitatea Bucureşti, înseamnă ca acela ignora cu desăvârşire însăşi evidenţa.

Nu se putea vorbi serios de o asemenea reformă, în primul rând pentrucă Universitatea nu avea şi nu are nici astăzi mijloacele la dispoziţie; nu are săli de gimnastică nu are terenuri, nu are materiale, instructori, etc.

Şi toate acestea pentrucă sistemul de viaţă universitară este altfel decât în Anglia sau Statele Unite. Noi nu avem facultăţi cu internate şi nici măcar grupate la un loc instituţiile universitare, pentru a realiza o educaţie în comun atât pe tărâmul intelectual cât şi pe cel fizic.

Şi apoi, dece să ne mai ascundem după deget, problema aşa cum o pusese profesorul Iorga era preea «revoluţionară» iar oamenii care aveau s'o înfăptuiască prea conservatori, pentruca ideea să nu moară înainte chiar de a se naşte.

DUPA CINCI ANI..

Problema a revenit din nou în discuţie, ceea ce denotă una din caracteristicele românului.... perseverenţa.

De data aceasta i s'a dat o şi mai mare importanţă, de vreme ce ea a format obiectul principal de discuţie în însuşi Senatul Universitar.

După îndelungate conciliabule, proectul de a introduce educaţia fizică în universităţi a fost încredintat zilele trecute d-lui decan prof. C. Stoicescu, spre a căuta posibilităţile practice pentru realizarea reformei.

CLUBURI SPORTIVE PE FACULTAŢI

Intâmplarea a făcut ca într'una din zilele acestea să putem sta câteva minute de vorbă cu unul din tinerii profesori ai facultăţii de drept. Şi după cum era şi natural am căutat să aflăm care este părerea sa în legătură cu mult discutatul proiect.

Inainte de toate trebuie să adaug că profesorul, al cărui nume am fost rugaţi să nu-l divulgăm, este un sportiv de cea mai pură calitate.

Un excelent practicant şi un perfect cunoscător al mişcării sportive. Iată dece credem că opinia sa trebuie să fie cunoscută.

— «Cunosc proiectul prin care se cere introducerea educaţiei fizice în Universitate, mai ales că el a fost dat în studiul decanului nostru, colegul meu C. Stoicescu.

«Ca concepţie este minunat, şi fără îndoială că realizarea lui ar aduce un adevărat reviriment în tinerimea universitară.

— **Dar ?**

«Planul este măreţ, poate chiar prea impozant, şi din nefericire ei nu poate fi aplicat în starea actuală de lucruri.

«Personal cred că pentru moment, până când vremuri mai bune s'or abate şi pe la noi, să încercăm lucrurile în mic, să realizăm adică cluburile sportive pe facultăţi, în cadrul cărora tinerii studenţi ai facultăţilor vor activa.

— **Unde vor activa?**

«Da, aceasta este o problemă, dar care nu trebuie considerată ca fără soluţie. Şi aci cred că este rolul Rectorului, care de comun acord cu Primăriile şi cu cluburile sportive, ar putea pune la dispoziţia acestor asociaţii terenurile şi într'o oarecare măsură ajutorul material necesar, materiale, plata instructorilor, etc.

«S'ar creia un curent pentru sport în facultăţi, care i-ar îndepărta pe studenţii noştri dela multe alte preocupări mai puţin folositoare.

Sunt apoi pentru creiarea concursurilor interfacultăţi, consacrându-se o zi pe săptămână sportului universitar, continuându-se astfel iniţiativa atât de frumoasă luată acum doi ani, când s'au organizat primele campionate ale Universităţii din Bucureşti.

«Fără îndoială ceea ce preconizez nu rezolvă complect problema educaţiei fizice în universitate dar are darul de a se adapta situaţiei prezente şi s'o considerăm ca o trecere lentă dela inactivitatea studentului la acea obligativitate a educaţiei fizice pentru studenţi, reformă pe care un viitor pe care îl doresc cât mai apropiat, sper s'o aducă.

Camor

Joe Louis în Europa şi Thil în America

Dickson şi Jacobs au convenit să-şi schimbe campionii

NEW YORK 25. — De câteva zile circulă svonuri asupra unui acord de

JOE LOUIS

schimb care ar fi intervenit între faimosul organizator new-yorkez Mike Iacobs, care este în acelaş timp managerul lui Joe Louis, şi Jeff Dickson.

Pe Mike Jacobs, care urma să plece în Cuba şi care şi-a amânat plecarea pentru câteva zile, ziariştii porniţi în căutarea sa l-au găsit la restaurantul unde obişnueşte să ia masa, împreună cu Lew Burston.

După ce s'au consultat puţin, pe şoptite, cei doi organizatori au dat câteva informaţii.

— „Un aranjament a fost încheiat a declarat Mike Jacobs, între Jeff Dickson şi mine. Ii voi trimete lui Dickson în Europa, vedetele mele, iar el mi le va trimete pe ale sale.

Ca început Jeff Dickson va organiza în Aprilie turneul lui Joe Louis în Europa. Joe va face exibiţii la Paris, Londra, Liverpool, Milano, Roma, Barcelona, Madrid şi Manchester, iar Thil va boxa în America.

El va disputa aici trei matchuri, în primăvară.

Joe Louis nu se va duce în Germania, nefiind arian. Jeff Dickson va veni aici, împreună cu Marcel Thil!..."

Acestea sunt toate ştirile cari au putut fi obţinute dela Jacobs.

Probabil însă că mai are multe alte

MARCEL THIL

proecte pe cari deocamdată, din motive de tactică, nu vrea să le dea în vileag.

Luptele mereu en vogue

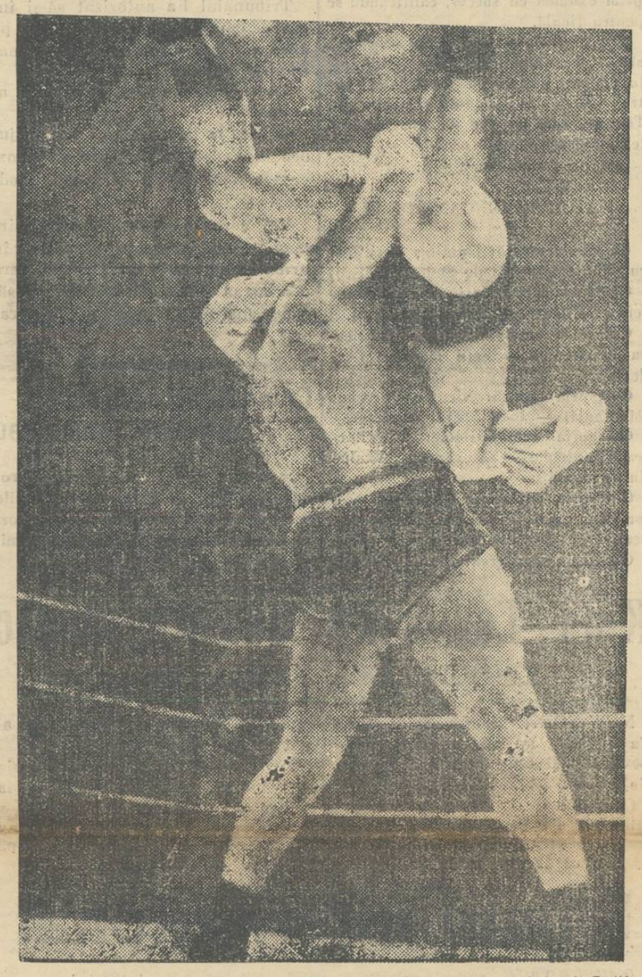

Sportul luptelor n'a reuşit încă să plictisească pe parizieni. Iată aci o interesantă fază a matchului pentru semi-finala campionatului mondial de luptă liberă, câştigat de francezul Henri Deglane (în picioare) asupra campionului Estoniei, Jan Krumin.

Trei aterizări excepţionale la Băneasa

Radio în ajutorul aviaţiei

Aerodromul Băneasa a fost, în cursul zilei de eri, teatrul unui eveniment fără pereche în analele aviaţiei noastre. Locot. Alexandru Papană ne-a adus la cunoştinţă că pe acest aerodrom au aterizat eri trei avioane, cărora li s'a dirijat acţiunea de luarea contactului cu pământul, prin radio.

Fiind o ceaţă extrem de densă, la un moment dat aerodromului i s'a semnalizat prezenţa deasupra câmpului a trei avioane.

Primul, pilotat de Băz Cantacuzino, revenea dinspre graniţă după-ce, din cauza timpului nefavorabil, pilotul renunţase la raidul Paris şi Londra.

Cel de al doilea, condus de Petrică Ivanovici, venea din direcţia Craiovei, iar cel de al treilea, pilotat de Dodani, venea dela Cluj.

Spre a se evita o nenorocire, s'a recomandat prin radio celor trei piloţi să se depărteze de Bucureşti în trei direcţii diferite şi să vină pe rând la aterisaj.

Dodani, neavând decât foarte puţină benzină, a aterizat primul şi apoi ceilalţi doi i-au imitat exemplul, cele trei aterizări efectuându-se în condiţiuni admirabile.

Cum până în prezent asemenea lucruri nu s'au mai întâmplat la noi, este foarte probabil că încercarea fortuită de eri, va produce revirimentul necesar.

Boxeurii sovietici învinşi

HELSINGFORS 25. — Reprezentativa amatoare a Rusiei Sovietice a întâlnit aci reprezentativa amatoare a Finlandei.

Victoria a revenit amatorilor finlandezi, cu scorul de 5 la 3.

Au asistat 8.000 spectatori.

Christofondis a dispus de Vilda Jaks

PARIS 25. — La „Wagram", Christoforidis a învins la puncte pe Vilda Jaks. In match semi-vedetă, Lenglet a dispus la puncte de Scholtz.

O distribuire eronată

a rolurilor, ameninţă reprezentarea României la Olympiada sporturilor de iarnă

Participarea României la cea de a patra Olympiadă a sporturilor de zăpadă, este chestiunea la ordinea zilei. Ea îşi menţine actualitatea datorită divergenţelor de păreri ce caracterizează alcătuirea echipelor.

D. lt.-col. Mihail nu va pleca în niciun caz la Garmisch—Partenkirchen, iar locot. Alexandru Papana nu pare deloc dispus să renunţe la punctul său de vedere şi, ca atare, putem conchide că în rândurile bob-eurilor români s'au produs două goluri, unul mai regretabil decât celălalt.

Noi am deschis focul imediat ce am luat cunoştinţă de modul în care au fost alcătuite echipele. Nu ne-am ridicat însă, cum poate s'a crezut, contra oamenilor, ci contra felului în care au fost împărţite misiunile.

Şi, ca să fim mai bine înţeleşi, vom repeta că nu am criticat selecţionarea d-lui locot.-col. Mihail, ci am fost de părere ca d-sa să concureze la bob-ul de 4 persoane, nu la cel de două.

Este în afară de orice îndoială că numai: locot.-col. Mihail, căp. Emil Angelescu, locot. Alexandru Papana şi ing. Alexandru Frim, puteau fi selecţionaţi drept concucători ai celor patru bob-uri, ei reprezentând chintesenţa în acest domeniu sportiv. După cum am arătat însă şi mai sus, distribuirea rolurilor nu a fost cea care să ne satisfacă.

Din nefericire însă, prin abţinerea locot.-col. Mihail, situaţia a devenit şi mai gravă, prin faptul că această abţinere a antrenat după dânsa o nouă selecţionare şi deci, o nouă distribuire a rolurilor.

Şi, nici de rândul acesta Federaţia română de bobsleigh, nu a fost, după noi, mai bine inspirată ca la început.

Urmarea se ştie. Locot. Alexandru Papana considerându-se nedreptăţit, a luat hotărârea să nu facă deplasarea la Garmisch—Partenkirchen. Şi ceiace este şi mai neplăcut constă în faptul că el persistă în această hotărâre, găsind mult mai nimerit să-şi încerce norocul în rallye-ul automobilist Monte-Carlo.

Desigur că situaţia este complicată, excepţional de complicată. Chiar şi dreptatea este, în mod cert, de partea fostului campion mondial care, în baza faptului că i s'a preferat un conducător cu succese mai puţin răsunătoare decât ale lui, are tot dreptul să se considere sub-estimat şi ca atare să renunţe la deplasarea la Garmisch, în orice condiţiuni.

Aceasta fiind situaţia, o soluţie echitabilă se impune. Federaţia este datoare să o găsească, spre a nu expune culorile româneşti la un eşec dezastruos.

Se ştie că fiecare naţiune are dreptul să fie reprezentată la Olympiadă, prin câte două echipe de fiecare specialitate. Deci, toate ţările participante la Olympiada dela Garmisch îşi vor încredinţa interesele numărului maxim de echipe.

Nu în aceiaşi situaţie s'ar găsi România, în cazul când locot. Alexandru Papana nu va fi recâştigat. Neparticiparea fostului campion mondial ar handicapa enorm pe participanţii români întrucât culorile noastre nu vor fi purtate, în competiţiunea bob-urilor de 4 persoane decât de echipa comandată de căp. Angelescu. In asemenea condiţiuni, sorţii noştri de isbândă s'ar înjumătăţi.

In competiţiunea bob-urilor de 2 persoane situaţia românilor va fi mai

r. e. d.

(Continuare în pagina 3-a)

Crossul Internaţional dela 1 Decembrie nu va mai avea loc

După toate probabilităţile, primul cross internaţional la Bucureşti va avea loc în primăvara anului viitor

Duminică 1 Decembrie urma să se dispute în Capitală prima alergare pe teren variat cu caracter internaţional, iniţiativa aparţinând grupării Viforul Dacia.

Din informaţiunile căpătate, crossul nu se va mai disputa. Dificultăţi de ordin financiar şi timpul puţin favorabil sunt o parte din motivele cari au determinat contramandarea alergării.

Conducătorii harnicei grupări Viforul Dacia nu au abandonat ideea de a organiza în Capitală o asemenea manifestaţiune şi suntem informaţi că în colaborare cu Stadiul Român şi sub auspiciile Ligii Muntenia, se intenţionează disputarea unui cross interuaţional la sfârşitul lunei Martie 1936.

La această competiţiune ar urma să fie invitate echipe de cross din Jugoslavia, Bulgaria şi Cehoslovacia.